

νοτενῆς ἐπιστολή! Τὸ διηγηματάκι, τὸ ὅποσον ἐγκλείει εἶνε ἀληθινὰ χαριτωμένον. Ἀλλὰ διὰ τὴν διηγήθη πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος παντὸς ἄλλου τὸ ἐγνώριζε καλλίτερον; Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ λησμονήσῃ καὶ αὐτὸς ὅτι ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἥρωά του καὶ νὰ τῷ γράφῃ τριτοπροσώπως: «Ἐγὼ Ἑλλήν! φωνάζει ἐκεῖνος!»;

Τίποτε, τίποτε δὲν μᾶς λέγει ἡ «Ἡὼς» τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὸν καλλιγραφικὸν τῆς χαρακτῆρα καὶ τὸν κομψὸν ροδόχρουν τῆς χάρτιν. Κοινὸι τότε παντὸς λόγου ἀνάξιοι. Τὸ ἴδιον θὰ ἦτο εἴτε ἐγράφετο εἴτε δὲν ἐγράφετο ἡ ἐπιστολή αὐτή... προκειμένου πάντοτε νὰ μὴ σταλῇ πρὸς τὴν Μαρίαν, ἀλλὰ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς «Ἐστίας».

Ὁ Γελαστός (ἐξ Ἀθηνῶν) φαίνεται ἄνθρωπος γνωρίζων νὰ κρατῇ τὸν κάλαμον. Ἐχει θερμὸν αἶσθημα, ὥραϊας ἰδέας, ὀμαλὸν ὕψος... ἀλλὰ μόνον ἐπιστολὰς δὲν ἤξευρε νὰ γράφῃ. Πόσον θὰ ἦτο πωριότερα ἐξάφνα ἡ μακροσκελὴς καὶ ἄχρους ἐπιστολή του ἂν συνέκειτο μόνον ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐντενον καὶ ἀρχαῖα πρωτότυπον παράγραφον.

Ἐξ ὅλων τὰ περισσότερα προσόντα ἔχει ἀναντιρρήτως ἡ παρὰ πόδας ἐπιστολή:

Ἀθῆναι τῇ 17 Δεκεμβρίου 1891.

Ἀγαπητὴ μου Ὀλγα.

Ἀφότου ἐγνωρίσθημεν αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ αἱ παραιμοναὶ τοῦ Νέου ἔτους μᾶς εὐρίσκουν χωρισμένας ἀπὸ τόσων ἀπόστασιν, ἐν ᾗ εἴχαμεν συνειθίσει πάντοτε νὰ περνοῦμεν αὐτὰς τὰς ἡμέρας μαζί. Δὲν ἤξεύρω ἂν συμβαίῃ τὸ ἴδιον καὶ εἰς σέ: εἰς ἐμὲ ὅμως φαίνεται ὅτι τὸ Νέον ἔτος θ' ἀρχίσῃ μὲ πολλὴν μελαγχολίαν, ἀφ' οὗ σὺ θὰ εὐρίσκεσαι τόσῳ μακρὰν φαντάσου δὲ τί θὰ μοῦ εἶνε αὐτὸ τὸ 92 ἂν εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὅπως περᾶσθαι κανεὶς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους, θὰ περᾶσθαι ὅλον τὸν χρόνον του.

Ἐφέτος εἶνε καὶ ἡ πρώτη φορὰ ποῦ εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ στείλωμεν τὰς εὐχὰς μᾶς ἀπὸ μακρὰν. Ἐνθυμεῖσαι τί ὥραϊα ποῦ ἐπεράσαμεν μαζί τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ 91; Ἐν ᾧ ὅλοι οἱ τριγύρω μας ἐδίδαν εἰδὼν εἰδὼν εὐχὰς, τὰ βλεμματὰ μας συνεντίνθησαν καὶ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐδιάβασα τόσῳ καθαρὰ εἰς τὰ μάτια σου, ὅ,τι ἡσθάνεσθ ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὅσῳ θὰ τὸ ἐδιάβασες καὶ σὺ ὁμοίως εἰς τὰ ἰδικά μου, ἀφ' οὗ δὲν μᾶς ἐχρειάσθη νὰ προσθέσωμεν τίποτε περισσότερον...

Τόσα ὅμως ποῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ διαβάσῃς εἰς τὰ μάτια μου τὰς εὐχὰς μου, σοῦ εὐχομαι ἀπ' ἐδῶ μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν νὰ σοῦ φέρῃ τὸ 92 πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖς ἀπολαύσης. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη εὐχὴ τὴν ὁποίαν σοῦ στέλλω. Ἐχῶ καὶ πολλὰς πολλὰς ἄλλας ἀκόμιν· ἀλλὰ ἤξεύρω ὅτι συνεννοοῦμεθα τόσον καλά, ὥστε εἶνε εὐ-

κολώτερον εἰς σέ ἐκεῖ νὰ τὰς μαντεύσῃς παρὰ εἰς ἐμὲ ἐδῶ νὰ τὰς γράψω· ἤξευρες ὅτι τὸ νὰ ἐκφράζω τὰς ἰδέας μου καὶ μάλιστα τὰ αἰσθηματὰ μου δὲν εἶνε τὸ forte μου· ἔπειτα εἶμαι τόσον βεβαία ὅτι μ' ἐννοεῖς!. Εἶνε μύπως ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἄλλας εὐχὰς μου εἶνε ὅχι μόνον αἱ πρώται ἡμέραι τοῦ Ἰανουαρίου νὰ σ' εὐρουν ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἦνε αὐτὴ ἡ μόνη φορὰ ποῦ θὰ διέλθωμεν τὴν πρωτοχρονιὰν ἡ μία μακρὰν τῆς ἄλλης.

Σὲ φιλῶ πολὺ πολὺ, φιλατῆται μου Ὀλγα.

Ἡ φίλη σου

Μυοδωτίς.

Ὅ,τι μᾶς κάμνει πρὸ πάντων νὰ πονεῖμωμεν τὸ γέρας εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἶνε ἡ φυσικότης μεθ' ἧς ἐκφράζεται, παρὰ τὴν ἐπιτήδευσιν τοῦ φιλολογικοῦ ἔργου, τὸ φιλικὸν αἶσθημα. Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε ἐπιστολή... ἀληθινή. Πρωτοτυπία πολλὴν δὲν ἔχει, οὔτε ἔξαρσιν καὶ ὥσως ἄλλος αὐστηρότερος ἡμῶν κριτὴς οὔτε αὐτὴν θὰ ἐβράβευσεν. Ἀλλ' ἡμεῖς κρίνομεν πάντοτε σχετικῶς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον ἡ Μυοσωτίς κατῴρθωσε νὰ δείξῃ ὅτι πρὸς τὴν φίλην τῆς ἤνοιξε τὴν καρδίαν τῆς καὶ ὅχι τὴν βιβλιοθήκην τῆς.

Σ. τ. Δ. Ἡ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μυοσωτίς παρακαλεῖται νὰ δηλώσῃ πρὸς ἡμᾶς τὸ ὄνομά της, ἵνα λάβῃ τὸ ταχθὲν βραβεῖον, ἥτοι ἐπιταγὴν 50 δραχμῶν, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ ἐκλέξῃ ἐκ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας» ἴσως ἀξίας βιβλία.

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Παράδοξος γάμος

Χωρικὲς τις ἐκ χωρίου τῆς Ἀρχαδίας πεντηκοντούτης ἐν χρεῖᾳ διατελὼν καὶ ἔχων υἱὸν μονογενῆ εἰκοσαετῆ ἀπεφάσισε νὰ τὸν νυμφεύσῃ, εὔρε δ' ἀμέσως τὴν νύμφην ἐν τινὶ χωρίῳ πλησίον κειμένη καὶ ὁ γάμος ἀπεφασίσθη μετὰ 15 ἡμέρας. Κατὰ τὴν συμφωνίαν, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ θέλησις τοῦ γαμβροῦ, ὅστις ἤγαπα ἄλλην κόρην ἐκ τοῦ χωρίου του. Ἀλλὰ τοῦ πατρὸς ἐπιμένοντος, συγκατένευσεν ὁ γαμβρός, ὅστις, σημειωτέον, οὔτε εἶχεν ἴδει τὴν μέλλουσαν σύζυγον του, πρᾶγμα λίαν σὺνηθες μεταξὺ τῶν χωρικῶν. Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης καὶ εἶδεν ὁ γαμβρός τὴν σύντροφον τοῦ βίου του μετενόησε, καὶ ἀποσυρθεὶς μετὰ τοῦ πατρὸς του ἐδήλωσεν αὐτῷ τὸ ἀδύνατον τοῦ γάμου. Ὁ πατὴρ μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ ἄλλην διέξοδον ἐκ τοῦ λαθυρίνου τούτου, καλεῖ τὸν συμπέθερον καὶ συσκέπτονται. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνδιασκέψεων τῶν ὑπῆρξεν ἀπροσδόκητον. Ὁ πατὴρ τοῦ ὑποψήφιου γαμβροῦ μετὰ δύο ὥρας ἐνυμφεύθη τὴν μέλλουσαν σύζυγον τοῦ υἱοῦ του καὶ οὕτως ἀντὶ πενθεροῦ ἐγένετο γαμβρός!

Ἀξιοματικοὶ χορεύοντες

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐξέδωκεν ἐσχάτως διαταγὴν πρὸς τοὺς σωματάρχας νὰ προσκαλῶσιν εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χοροὺς μόνον τοὺς ἡ-

ξεύροντας νὰ χορεύωσιν ἀξιωματικούς. «Ὁ ἀξιωματικός χρεωστῇ πάντοτε νὰ ἐκπληρῇ τὸ καθήκον» εἰς τὸν χορὸν τὸ καθήκον ἐπιβάλλει εἰς τὸν προσκεκλημένον νὰ χορεύῃ.» Αὐτὸ εἶνε κατ' οὐσίαν τὸ νόημα τῆς αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς.

Ὁ ἕτερος τῶν χρονογράφων τοῦ Univers Illustré παρατηρεῖ εὐτραπέλως τὰ ἐπόμενα :

«Ἡμεῖς οἱ Γάλλοι συνειθίσκαμεν νὰ περιπαίζωμεν πᾶν τὸ προσερχόμενον ἐκ Γερμανίας. Δὲν εὐρίσκω τοῦτο παρᾶξενον ἀφοῦ τὸν πατριωτισμὸν ἕκαστος ἐννοεῖ κατ' ἴδιον τρόπον. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ὁμῶς ταύτην ὀρεῖλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ αὐτοκράτορος ἔχουν κἄποιαν σχέσιν μὲ τὴν λογικὴν. Εἰς τοὺς χοροὺς ἐρεθίζονται τὰ νεῦρά μου ἐσάκις βλέπω πλῆθος κομφευσμένων νέων, οἱ ὅποιοι ἀντὶ νὰ χορεύουν σωρεύονται πρὸ τῶν θυρῶν τῶν αἰθουσῶν καὶ τίποτε ἄλλο δὲν κἄνουν παρὰ νὰ κυττάζουν τοὺς ἄλλους χορεύοντας καὶ νὰ ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν. Ἐρωτήσατε τὰς οἰκοδεσποίνας πόσον καθ' ἡμέραν γίνεται ἀραιότερος ὁ ἀριθμὸς τῶν βαλυστῶν. Τοῦ βᾶλς πολλοὶ ἀπέχουν ἐξ ἀγνοίας ἢ μᾶλλον ἐξ ἀδεξιότητος, ἄλλοι δὲ διότι νομίζουν ὅτι καταβιάζεται ἡ ἀξιοπρέπειά των διὰ τὸν ὄγκον τὸν ὅποιον κατέχουν εἰς τὴν κοινωνίαν. Πληθύνουν ὁμῶς αὐτοὶ ἀκριβὰ τὴν ὑπεροψίαν των, διότι χάνουν σπανίαν εὐκαιρίαν νὰ παρασύρουν εἰς τὸν στρόβιλον τοῦ χοροῦ καὶ νὰ σφίγγουν ἐπὶ τοῦ στήθους θελακτικώτατα πλάσματα τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν δὲν ὑπόπτειον κἄν πρὸ πέντε λεπτῶν».

Βουλγάρου ὑπουργοῦ Σταμπούλωφ, ἣν δημοσιεύομεν ἀνωτέρω.

— Πρὸς ὁχύρωσιν τῆς νηϊδὸς Ἑλιγολάνδης ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1892 τὸ ποσὸν 1395000 μαρκῶν. Αἱ ὅλαι δ' ὁχυρώσεις θ' ἀπαιτήσουν δαπάνην ἐννέα περίπου ἑκατομμυρίων μαρκῶν, ἥτοι δεκαπέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

— Ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ Σικάγου τὸ γαλλικὸν πνεῦμα ὅλκατέχῃ χῶρον 13,935 τετραγ. μέτρων.

— Μέχρι τοῦδε τὰ θωρηκτὰ σκάφη ἐπροφυλάσσοντο ἀπὸ τῶν τορπιλλῶν διὰ μεταλλίνου δικτύου ὅπερ ἐξετείνετο περίξ. Ἀλλ' ὑπὸ τινος ναυτικοῦ Ἀγγλοῦ ἐφευρέθη ψαλὶς ἥτις τίθεται πρὸ τῆς τορπιλλῆς καὶ κόπτει τὸ δίκτυον. Τὰ γενόμενα πειράματα ἀπέδειξαν ἐπιτυχεστάτην τὴν ἐφευρέσιν.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τῆς Πρωσίας ἀνέρχεται εἰς 29,555,281 κατοίκους, ἐνῶ τῷ 1885 ἀνῆρχετο εἰς 28,318,470.

— Σκύλος σώζων γάταν ! Τὸ ἑκτακτον τοῦτο συνέβη ἐσχάτως ἐν χωρίῳ τῆς Ἀγγλίας. Παιῖδες ἔδεσαν ἐντός σάκκου γάταν καὶ τὴν ἐρρίψαν εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ τὴν πνίξωσιν. Ἀλλ' ὁσύναικος τῆς γάτας σκύλος παρετήρει μετὰ προφανοῦς ἀνησυχίας τὰ γενόμενα. Ἀμα δὲ ὁ σκύλος ἐρρίφθη εἰς τὸ ὕδωρ, ἔπεσεν αὐτὸς κατόπιν, τὸν ἔσωρεν ἕξω, τὸν ἔσχισε μὲ τοὺς ὀδόντας καὶ τοὺς ὄνυχας καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν οἶκον θριαμβευτικῶς παρακολουθούμενος ὑπὸ τῆς εὐγνωμονοῦσης γάτας.

— Ἐκ τῆς Ναπολεοντίου στρατιᾶς ἐπιζῶσι μόλις 20, ὧν οἱ 3 τυφλοί. Ἄλλος δὲ ἑκατοντούτης νῦν εἶχεν ἀπολυθῇ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 1814 ὡς φθισικός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σταμπούλωφ

Οἱ ἀπανταχοῦ ἀναγνώσται τῆς «Ἑστίας» ἐνδιαφέρονται βεβαίως νὰ γνωρίσωσι τὴν μορφήν τοῦ περιλαλήτου

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος ἀρχαιολόγος Γ. Περρὼ δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique (Ἰούλιος — Δεκέμβριος 1891) μακρὰν καὶ ἀξιόλογον πραγματείαν περὶ τῶν ἀγγείων τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Βαφείου τῆς Λακωνικῆς, περὶ ὧν εἶχε κάμῃ καὶ ἄλλοτε λόγον ἡ Ἑστία. Ὁ κ. Περρὼ δεχεται ὅτι τὰ χρυσὰ ταῦτα ἀγγεῖα, ὧν παραθέτει κἀλλίστα καὶ πιστότατα ἀπεικασματα, εἶναι ἀναντιρρήτως προϊόντα ἐγγωρίου τέχνης καὶ ὅχι ἐπίσκατα ἐκ τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν γνώμην του στηρίζει καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἐπιχειρήματα, μάλιστα δὲ εἰς τὴν λεπτομερῆ εξέτασιν τοῦ τε τεχνικοῦ αὐτῶν ῥυθμοῦ καὶ τῆς παραστάσεως αὐτῶν (παραστάσεις ἀγρίων ταύρων). Ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς καὶ δικαίους ἀπονέμει ἐπαίνους εἰς τὸν ἡμέτερον ἀρχαιολόγον κ. Τσουνταν, ὅστις ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς περιφύμης ἐκείνης ἀνασκαφῆς. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει γράφει ὁ κ. Lechat περὶ γαλλίνου εἰδωλίου τῆς Ἀφροδίτης ἀνήκοντος εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Καραπάνου καὶ ὁ κ. Heuzey περὶ ἰσπανικῶν ἀγαλμάτων ἐλληνοφαινικικοῦ ῥυθμοῦ. Πρὶν δὲ τούτων ἐδημοσιεύθησαν αὐτόθι ὑπὸ διαφόρων λογίων καὶ πολλὰ ἐπιγραφαὶ τῆς Κίου (παραλίῳ πόλει τῆς Βιθυνίας), τοῦ Ὠρωποῦ, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Ἀλμυροῦ, τῆς Ἀμοργοῦ καὶ τῆς Ἀστυπαλαίας. Γράφει δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος Π. Α. Παντελίδης ἱατρὸς περὶ τῶν ἀρχαίων θειούχων θεορῶν ἐν Νισύρῳ καὶ ὁ κ. Homolle διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐπιγραφικῆς παρατηρήσεις, ἐξ ὧν τοῦτο μάλιστα κεραδίνομεν, ὅτι μανθάνομεν νέον τοῦ Διὸς ἐπίθετον (ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Μυκόνου) : Ζεὺς Διμερανός.